

ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭ

ಇಂದಿನ ನೋವನ್ನು ಇಂದೇ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಿನ್ನೆಯದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಡಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾಳೆಯದನ್ನು ಇಂದೇ ಹೊರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡಿ.

—ಆರಲಿಯಾನೋ ಟಾಪಿಯಾ ಮೆಂಡೆಜ್

ಇಂದಿನ ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಮಯ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಸಮಾಜವು ವಿವೇಕವನ್ನು ಗಳಿಸುವುದರೊಳಗೆ ಅದನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ವಿಜ್ಞಾನವು ಬಹಳ ಬೇಗ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

—ಐಸಾಕ್ ಅಸಿಮೋವ್

ಚಿಂತೆ ಎನ್ನುವುದು ತೂಗುವ ಕುರ್ಚಿಯಂತೆ. ತೂಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾರದು.

—ವೆಂಡೀ ಕಾಪ್

ಪ್ರಗತಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ತುಳಿದು ಮುನ್ನುಗ್ಗಲು ನಿನಗೆಂದಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿರುವವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ದಾಟಿಹೋಗಲು ನಿನಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ.

—ಸ್ವಾರ್ ಜೋನ್ಸ್

ಅತ್ಯಂತ ಉದಾತ್ತವಾದ ದೊಡ್ಡ ಭಾವನೆಗಿಂತ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತಮ.

—ಪಟ್ಟಿ ಲಾಬೆಲ್

ಯೌವನದ ಉತ್ಸಾಹ ಸದಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಭಗವಂತ ಮಾನವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ ಯಾವ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನೋ ಆ ಆನಂದದ ಒಂದು ಅಂಶ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

—ಫ್ರೋಬ್ ಜಾನ್ ಪಾಲ್ II

ಸುಖವು ಜೀವನದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಆಗುಹೋಗುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಗಮನಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅದೃಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

—ಜಾಯ್ಸ್ ಬ್ರದರ್ಸ್

ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೂ ಉಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವು ಅದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿ ಗತಕಾಲದ್ದಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

—ರಿಕ್ ಪಿಟಿನೋ

ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲೇಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಕಳೆದುಹೋದ ದಿನಗಳನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡಿ.

—ಸ್ಟೀಫನ್. ಆರ್. ಕೋವಿ

ಕೆಲಸವೆಂಬುದು ನಿಗೂಢವಾದ ವಿಷಯ. ಅನೇಕರು ಅದನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೊರಗೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

—ಬಾಬ್ ಗ್ರೀನ್

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಶತ್ರು ಮಿತ್ರ ಪುತ್ರ ಬಂಧು

ಮಾ ಕುರು ಯತ್ನಂ ವಿಗ್ರಹಸಂಧೌ |

ಭವ ಸಮಚಿತ್ತಃ ಸರ್ವತ್ರ ತ್ವಂ

ವಾಂಛಸ್ಯಚಿರಾದ್ಯದಿ ವಿಷ್ಣುತ್ವಮ್ ||

ಶತ್ರು ಮಿತ್ರ ಪುತ್ರ ಬಂಧುವರ್ಗ, ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಸಂಧಿ— ಇವುಗಳಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತನಾಗಬೇಡ; ವಿಷ್ಣುತ್ವವನ್ನು ನೀನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮ ಬುದ್ಧಿಯಿರಲಿ.

ನಲಿನೀದಲಗತಸಲಿಲಂ ತರಲಂ

ತದ್ವಜ್ಜೀವಿತಮತಿಶಯಚಪಲಮ್ |

ವಿದ್ಧಿ ವ್ಯಾಧ್ಯಭಿಮಾನಗ್ರಸ್ತಂ

ಲೋಕಂ ಶೋಕಹತಂ ಚ ಸಮಸ್ತಮ್ ||

ಕಮಲಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಜಲಬಿಂದುವು ಚಂಚಲವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಜೀವನವೂ ಅತ್ಯಂತ ಚಂಚಲವಾದುದು; ವ್ಯಾಧಿ-ಅಭಿಮಾನಗಳಿಂದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ನೊಂದು, ಶೋಕದಿಂದ ಹತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊ.

(ದ್ವಾದಶಪಂಜರಿಕಾಸ್ಮೀತ್ರ, ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ)

ಕದಾಹಂ ಭಗವಂತಂ, ನಾರಾಯಣಂ ಮಮ ಕುಲ-
ನಾಥಮ್, ಮಮ ಕುಲದೈವತಂ ಮಮ ಕುಲಧನಂ,
ಮಮ ಭೋಗ್ಯಂ, ಮಮ ಮಾತರಂ, ಮಮ ಪಿತರಂ
ಮಮ ಸರ್ವಂ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರವಾಣಿ ಚಕ್ಷುಷಾ?

ನನ್ನ ಕುಲನಾಥನೂ, ನನ್ನ ಕುಲದೇವತೆಯೂ, ನನ್ನ ಕುಲ ಧನವೂ, ನನ್ನ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುವೂ ನನ್ನ ತಾಯಿಯೂ, ನನ್ನ ತಂದೆಯೂ, ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಆಗಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು, ನಾರಾಯಣನನ್ನು, ಯಾವಾಗ ತಾನೇ ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಬಲ್ಲೆನು?

ಕದಾಹಂ ಭಗವತ್-ಪಾದಾಂಬುಜ-ದ್ವಯಂ ಸಂಗ್ರಹಿ-
ಷ್ಯಾಮಿ? ಕದಾಹಂ ಭಗವತ್-ಪಾದಾಂಬುಜ-ದ್ವಯ-
ಪರಿಚರ್ಯಾಶಯಾ ನಿರಸ್ತ-ಸಮಸ್ತೇತರ-ಭೋಗಾಶಃ,
ಅಪಗತ-ಸಮಸ್ತ-ಸಾಂಸಾರಿಕ-ಸ್ವಭಾವಃ ತತ್ಪಾದಾಂಬುಜ-
ದ್ವಯಂ ಪ್ರವೇಕ್ಷ್ಯಾಮಿ?

ಯಾವಾಗ ತಾನೇ ಭಗವಂತನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಇಡಬಲ್ಲೆನು? ಭಗವಂತನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಇತರ ಭೋಗಾಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತ್ಯಜಿಸಿ, ಸಮಸ್ತ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಂದು ತಾನೇ ಅವನ ಪಾದಾಂಬುಜವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬಲ್ಲೆನು?

(ಗದ್ಯತ್ರಯ, ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಗದ್ಯಮ್, ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ)